

Receptes sense concert

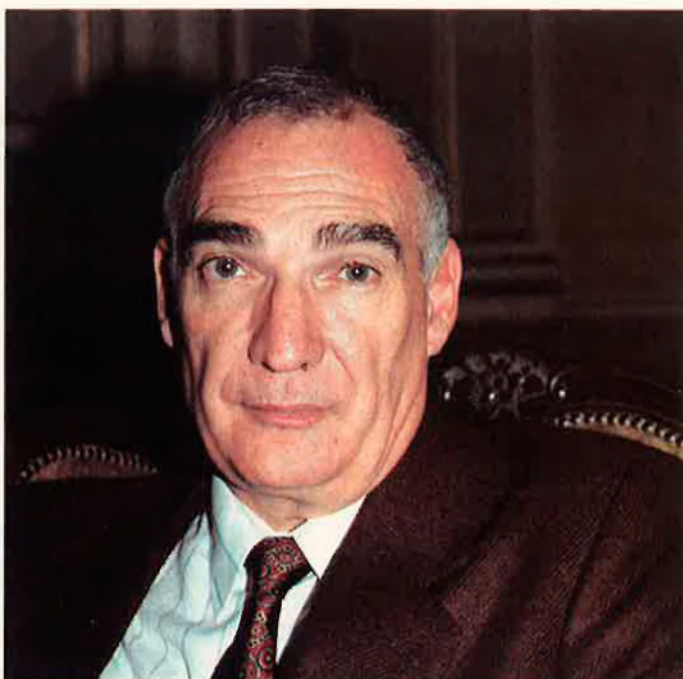
Cinc anys després del traspàs al País Valencià de les funcions i serveis de l'Institut Nacional de la Salut, el Col·legi de Farmacèutics de València no disposa encara de cap "concert autonòmic de prestacions". I la Conselleria de Sanitat pren partit per Madrid.

Des de l'1 de gener de 1988 és efectiu el Reial Decret 1612/1987, de 27 de novembre, sobre el traspàs al País Valencià de les funcions i serveis de l'Institut Nacional de la Salut. Això inclou també el gremi de farmacèutics, amb la Llei de Col·legis Professionals —"amb transferències totals", segons Salvador Ibáñez Hernando, president del Col·legi Oficial de Farmacèutics de València—.

Ara, prop de sis anys després de la transferència de tota la política sanitària, amb la Conselleria de Sanitat i el Servei Valencià de Salut (SVS), els farmacèutics reivindiquen encara un "concert de prestacions" de caràcter autonòmic. Prop de sis anys després, el document pel qual l'administració i els farmacèutics estableixen les seves relacions en la dispensa de medicaments als usuaris amb càrrec a la Seguretat Social no té caràcter autonòmic.

Quin és, exactament, el problema? "Depenem d'un concert centralista —assegura Ibáñez—. Ja sabem que s'ha de salvaguardar la qüestió estatal, però el que no té sentit és que el president del Consell General de Farmacèutics, a Madrid, signe allò que ens competeix de fer amb el nostre conseller. El concert és obsolet per centralista". Per aquesta raó, el col·legi valencià ha estat el més bel·ligerant aquests darrers mesos.

Ibáñez, que té el suport del 80% dels professionals (800 entre 1.000, aproximadament) i que creu que el SVS ha complert, des de la seva creació, ara fa quatre anys, la seva funció —"més bé o més mala-

Salvador Ibáñez Hernando, president del Col·legi Oficial de Farmacèutics de València. ARXIU

El Col·legi més antic del món

En 1441, per un privilegi de la reina Maria, fou creat el Col·legi d'Apotecaris de la ciutat de València. És, per tant, a partir d'aquell any que l'activitat dels especiers i apotecaris valencians és vigilada per un Col·legi que controla, reglamenta i concedeix llicències per a l'exercici de la farmàcia. Les ordenances de la reina Maria foren completades per altres d'internes que regulaven des de la venda i confecció de determinats preparats fins a la fabricació de ciris per a festes religioses.

Les funcions del Col·legi durant l'època foral es poden resumir en el control dels medicaments i de l'exercici professional. El primer, vetllava perquè tant la preparació com les

condicions dels medicaments de les apotecaries fossin adequades; també en regulava el preu de venda. El segon controlava els professionals que exercien a la ciutat i determinava l'ensenyament que havien de rebre els aspirants a apotecari.

L'any 1601, el Col·legi publicava la seva primera farmacopea, l'*Officina medicamentorum*, que detallava els elements simples i els preparats de les oficines valencianes. Al desembre del 1991, el Col·legi Oficial de Farmacèutics de València celebrà el 550è aniversari de la seva creació, els actes científics del qual es van centrar en el seminari "Cinc Segles de Sanitat Valenciana".

La relació del Col·legi amb el cap de l'àrea de Prestacions i Assistència Farmacèutiques de la Conselleria de Sanitat, Jesús Larruga, tampoc no és del tot fluida, segons que conta Ibáñez: "Ell diu que s'han de mantenir els drets de la sanitat nacional; però això no és la cosa més raonable, perquè si jo ho extrapole, per la mateixa raó que ell addueix jo diré que no necessita la Conselleria per a res".

J. M.

Joan Mari